

РЕШЕНИЕ

№ 2614

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 23.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **1064** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84 - чл.85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145 – чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Х. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], действаща лично и като майка и законен представител на малолетните си деца А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], ДЖИХАД Х. А., ЛНЧ [ЕГН], А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], М. Х. А., ЛНЧ [ЕГН] и А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв.Л. Ф., срещу Решение № 1-Х/14.01.2021г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ-МС/, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ не е допусната нейна последваща молба вх. № 1842 от 29.12.2020г. по описа на ДАБ-МС до производството за предоставяне на международна закрила.

Наведени са доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че същото противоречи на чл.6а от ЗУБ, т.к. не е направена преценка на най-добрия интерес на малолетните деца по правилата на Закона за закрила на детето /ЗЗДт/. Според жалбоподателката в обжалваното решение няма изложени обстоятелствени мотиви за такава преценка, поради факта, че е подходено формално като са уведомени органите за закрила на детето, но в мотивите не е обсъдено тяхното становище и как то дава анализ на психологическото състояние на децата и до колко страхът от завръщането им в И. би им се отразил, както и не бил обсъден докладът от органите на „Закрила на детето“ относно най-добрия интерес на децата. Фактът, че съпругът на жалбоподателката е бивш военен от американските сили засилвал опасенията им от преследване. Положението в страната им е рисковано за сунитите, т.к. те били

основната група, нападена от шиитите. Кварталът, в който семейството живеело е станал военна база, в следствие на което домът им би разрушен. Иска се Решение № 1-Х/14.01.2021г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС да бъде отменено и преписката да се върне на административния орган със законните последици.

ОТВЕТНИКЪТ интервюиращият орган на ДАБ-МС оспорва жалбата в с.з. чрез процесуалния си представител юрк. Ч..

Дирекция „Социално подпомагане“ – отдел „Закрила на детето“ - [населено място], по реда на чл.15, ал.6 ЗЗДг, предоставя социален доклад № ДП/Д-Х-Х/22-001 от 18.03.2021г., от който е видно, че децата към момента живеят на територията на РПЦ-Х. със своята майка, а бащата е на територията на Р Турция. Б. потребности на децата са задоволени, емоционалното им състояние отговаря на възрастта им и са привързани към своята майка. Децата Джихад, А. и М. посещават българско училище, разбират български език, имат изграден приятелски кръг. Мнението на социалните работници е, че децата се отглеждат в семейна среда, получават адекватни грижи и жизнените им потребности са задоволени-получават внимание, обич и топлина, осигурена им е сигурна и безопасна среда за отглеждане. Децата споделяли, че се чувстват много добре на територията на Република България и понастоящем в РПЦ-Х..

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, при което от фактическа страна установи:

За първи път Х. А. е поискала закрила с молба вх. № 892/20.04.2016г. по описа на РПЦ-Х., на която дата е регистрирана като Х. /собствено/ Х. /бащино/ А. /фамилно/, от женски пол, [дата на раждане] в Д., И., гражданка на И., етническа принадлежност-кюрдка, вероизповедание-мюсюлманка-сунит, семейно положение – омъжена, ЛНЧ [ЕГН], като личните й данни са установени въз основа на представен паспорт, издаден в Република И.. С молбата Х. Х. А. е поискала международна закрила от Република България за себе си и като майка и законен представител на малолетните си деца: А. Х. А., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], ДЖИХАД Х. А., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], А. Х. А., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], М. Х. А., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН] и А. Х. А., [дата на раждане] ,ЛНЧ [ЕГН], всички от мъжки пол, родени в Д., И., граждани на И..

В хода на производството, по време на проведените интервюта, чужденката е заявила, че е напуснала нелегално И. през м.януари 2016 г. в посока Турция, където е останала около два-три месеца. На територията на Р България е влязла нелегално, укрита в камион, като след залавянето й от българските власти подава молба за предоставяне на международна закрила. До момента на напускане на държавата си по произход, Х. Х. А. е живяла последователно в градовете – М. и З.. Към датата на интервюта е заявила, че нейното семейство продължава да живее в И., но поради влошено икономическо положение, молителката не се е установила при близките си. Като основна причина за напускане на страната си по произход, същата посочва отправени заплахи за убийство по отношение на съпруга й от страна на ДАЕШ. Разказва, че той е работил шест години като шофьор за американските сили, и след напускането му от тази длъжност е започнал да получава заплахи по телефона и чрез листовки, оставени в дома си. След влизането на ДАЕШ в И., съпругът на чужденката е рекетиран от същите за пари, през периода 2010 г. – 2011 г. След 2014 г. семейството на молителката напуска [населено място] и се установява в област Д., като през този

период заплахи по отношение на нейния съпруг не са отправяни, но въпреки това тя и нейното семейство изпитвали страх. През 2015 г. приятел на съпруга на молителката бил убит, и поради тази причина тя и нейното семейство се наложило да напуснат, като продали притежаваната от тях фурна. В последните години животът на молителката и нейното семейство бил доста затруднен, тъй като съпругът ѝ не намирал работа.

В РБългария молителката се придружава и от своя съпруг Х. А. А., гражданин на И., ЛНЧ [ЕГН], който е със самостоятелна молба за закрила. По тази молба Председателя на ДАБ-МС е взел Решение № 7110/25.08.2016г., с което се отказва предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. А. А.. Решението е връчено на 31.08.2016г., обжалвано е пред Административен съд Хасково, който се е произнесъл с решение №744/07.11.2017г., постановено по адм. дело № 775/2017г., с което е отхвърлил жалбата на иракския гражданин. Съдебният акт е обжалван пред ВАС и е образувано адм. дело № 1145/2018г. по описа на ВАС, който се е произнесъл с решение № 2168/14.02.2019г., с което е оставил в сила решението на АС-Хасково. Решението на ВАС е окончателно, не подлежи на обжалване и е влязло в сила в момента на постановяването му. Чуждият гражданин е подал последваща молба за международна закрила с вх.№ 314/17.04.2019г., с която молба Х. А. А. е изразил желание да му бъде предоставена международна закрила във връзка с настъпили нови обстоятелства и доказателства в неговата бежанска история. След преценка на представените от него писмени доказателства интервюиращия орган при РПЦ-Х. е взел решение № 3X от 25.04.2019г., с което не е допуснал последващата молба на А. до производство по предоставяне на международна закрила. Решението е връчено лично на 08.05.2019г. и е обжалвано пред АССГ. Със своето решение № 4411/27.06.2019г. по адм. дело 5433/2019г. АССГ потвърждава решение № 3X от 25.04.2019г. на ДАБ-МС. Решението на АССГ е окончателно, не подлежи на обжалване и поради това е влязло в сила в момента на постановяването му.

В административното производство по молбата за закрила на Х. Х. А. и на нейните малолетни деца, председателя на ДАБ-МС е взел решение № 7108/25.08.2016г., с което се отказва предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], действаща лично и като майка и законен представител на малолетните си деца А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], ДЖИХАД Х. А., ЛНЧ [ЕГН], А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], М. Х. А., ЛНЧ [ЕГН] и А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН]. Решението е връчено лично на 31.08.2016г., обжалвано е пред АССГ. АССГ е прекратил производството и е изпратил делото по компетентност на Административен съд-Хасково. С решение № 387/24.11.2016г. по адм.дело №627/2016г., Административен съд Хасково отхвърля оспорването на Х. Х. А., против Решение № 7108/25.08.2016г. на Председателя на ДАБ-МС. Чужденката обжалва пред ВАС, който отменя решение № 387/24.11.2016г по адм. дело № 627/2016г. на АС-Хасково и връща делото за разглеждане от друг състав на съда. С решение №592/25.09.2017г. по адм.дело №758/2017г. АС-Хасково отменя решение №7108/25.08.2016г. на председателя на ДАБ при МС и връща преписката за ново произнасяне по молбата на Х. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], действаща лично и като майка и законен представител на малолетните си деца А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], ДЖИХАД Х. А., ЛНЧ [ЕГН], А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], М. Х. А., ЛНЧ [ЕГН] и А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], с която е поискано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, при съобразяване указанията и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ВАС е приел, че е допуснато нарушение на чл. 15, ал.6 от ЗЗДТ, според който при всяко дело съдът или административния орган уведомява дирекция „Социално подпомагане по настоящ адрес на детето за необходимостта от изпращане на представител, който да изрази становище, з при невъзможност да представи социален доклад за всяко едно от децата на молителката. Съдът е счел също, че Х. Х. А., в качеството ѝ на член на семейство, чийто съпруг е подал отделна молба за закрила и с оглед запазване на целостта на семейството, има право да се ползва от правата, които нейният съпруг би придобил при евентуално уважение на молбата му, т.е. при разглеждане на молбата на молителката трябва да бъде обсъдена и молбата на нейния съпруг. С решение № 3596/09.11.2018г. на Председателя на ДАБ при МС производството за предоставяне на международна закрила на Х. Х. А. и малолетните ѝ деца е спряно до произнасяне на ВАС по дело № 1145/2018г. С решение № 1996/29.03.2019г. на Председателя на ДАБ при МС производството за предоставяне на международна закрила на Х. Х. А. и малолетните ѝ деца е възобновено въз основа на факта, че ВАС се е произнесъл с Решение № 2168/14.02.2019г., като оставя в сила решение № 744/07.11.2017г. по адм.дело № 775/2017г. по описа на АС-Хасково.

При новото произнасяне по молбата за закрила Председателя на ДАБ при МС е взел решение № 5667/19.09.2019г., с което отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. Х. А. и малолетните ѝ деца, което е връчено на 30.09.2019г. Чужденката е обжалвала административния акт пред АС-Хасково, който е изпратил делото по подсъдност на АССГ.

С решение № 2612/21.05.2020г. по адм.дело №12214/2019г., АССГ отхвърля жалбата на Х. Х. А. срещу решение № 5667/19.09.2019г. на Председателя на ДАБ при МС. Производството пред АССГ е образувано по жалба само на Х. Х. А. против решението на ДАБ, поради което при установяване на фактическата обстановка съдът е разгледал само относимите към нея факти и обстоятелства. Решението на АССГ е обжалвано пред ВАС, който с решение № 15459/14.12.2020г. решението на АССГ. Това съдебно решение е окончателно, не подлежи на обжалване и е влязло в сила от момента на постановяването му.

С подаването на последващата молба за международна закрила вх. № 1842/29.12.2020г. чуждата гражданка отправя искане за последваща регистрация. Последващата молба е подадена от жалбоподателката в лично качество и като законен представител на малолетните си деца. В така изложеното си искане, Х. Х. А. не представя писмени документи, а излага доводи за ново разглеждане на молбата ѝ за закрила-посочва, че е самотна майка на пет деца,като съпругът ѝ е избягал, заявява, че нямат възможност да се завърнат в страната си по произход, защото там нямат дом, като децата ѝ ще бъдат отвлечени, а тя-убита. Молителката добавя, че при евентуалното им завръщане в И., има опасност от сериозни посегателства върху техния живот. Х. Х. А. моли да бъде постановено решение, което да не противоречи на чл.ба от ЗУБ. Моли да бъде направена преценка за най-добрия интерес на малолетните деца по правилата на ЗЗДт, като бъдат изложени обстоятелствени мотиви за такава преценка. Чуждата гражданка желае да се уведомят органите за закрила на детето, като в мотивите да бъде обсъдено тяхното становище и кат то дава анализ на психологическото състояние на децата и до колко страхът от военното положение би им се отразил, да бъде обсъден доклад от органите на Закрила на детето относно най-добрия интерес на децата. Освен това, Х. Х. А. моли да бъде осигурен психологически анализ на децата ѝ , както и на нея самата, както и да бъде изготвен

социален доклад, който да потвърди, че тя и децата ѝ изпитват неопишуем страх за сигурността и живота си.

С Решение № 1-X/14.01.2021 г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ не е допусната така подадената последваща молба рег. № 1842/29.12.2020г. по описа на ДАБ-МС при МС – РПЦ Х. до производството за предоставяне на международна закрила.

Административният орган е съобразил, че се касае за молба за закрила, която отговаря на характеристиките по § 1, т.б от ДР на ЗУБ за последваща молба. Посочил е, че Х. Х. А. е изявила желание да бъде разгледана отново молбата ѝ за закрила, без да е представила никакви писмени документи, а единствено е посочила няколко довода за ново разглеждане на молбата ѝ за закрила. Освен това, изложените от молителката мотиви, не можели да се приемат за ново обстоятелство към молбата ѝ за международна закрила и като такова, което да води до допускане на молбата до производство по общия ред, т.к. те са обсъждани в предходното административно производство. В последващата си молба чуждата гражданка не се откривали нови факти и обстоятелства, от значение за предоставяне на статут по ЗУБ-касаещи държавата ѝ по произход, данни за застрашаване на нейния живот или на свободата ѝ на основание раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена група, или излагане на опасност от изтезание или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Препис от Решение № 1-X/14.01.2021 г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС е връчено лично на Х. Х. А. на 18.01.2021г., след като е запозната с текста му на език, който владее, в уверение на което в края му тя е положила пръстов отпечатък на дясната ръка /удостоверено със свидетели/ заедно с преводача и извършилото връчването длъжностно лице от ДАБ-МС.

Пред настоящата инстанция е представена Справка рег. № МД-145/19.03.2021. от Дирекция „Международна дейност“ към Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет. Същата касае главно актуалното положение в Иракски К..

Жалбата, по която е образувано това съдебно производство е подадена в срока по чл.84, ал.1 ЗУБ, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

Съгласно § 1, т.б от ДР на ЗУБ “последваща молба” е молбата за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производство за предоставяне на международна закрила в Република България, приключила с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата

С § 27 от Закона за изменение и допълнение на ЗУБ (ДВ, бр.101 от 2015 г.) (З.), в сила от 26.12.2015 г. в глава шеста на ЗУБ е създаден нов раздел III “Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила”, състоящ се от новите разпоредби на чл.76а – чл.76в ЗУБ. С тях съгласно § 36 от З. (ДВ, бр.101 от 2015 г.) са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл.40 – 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл.76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2, т.4 ЗУБ. Последната разпоредба изисква производство за

предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. Тази преценка е възложена с чл.76б, ал.1 ЗУБ на интервюиращ орган на ДАБ-МС, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска (т.1) или не я допуска (т.2) до производство за предоставяне на международна закрила. Ако в 14-дневния срок по чл.76б, ал.1 ЗУБ не бъде взето такова решение, по чл.75, ал.3 ЗУБ последващата молба се счита допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл.76в, ал.1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл.23, ал.1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл.29, ал.1, т.8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл.29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл.58, ал.7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. С чл.76в, ал.2 и ал.3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба.

Цитираната национална уредба е синхронизирана с европейската. По силата на чл.33, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл.33, ал.2, б."а" – б."д" от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи. Такава е хипотезата по чл.33, ал.2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС, който изрично определя като недопустима подадена последваща молба, когато не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определяне на гражданите на трети държави или лица без гражданство, на които е предоставена международна закрила за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ, L 337 от 20.12.2011 г.).

Съгласно чл.40, ал.2 от Директива 2013/32/ЕС за вземане на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, ал.2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС, първоначално последваща такава молба е предмет на предварително разглеждане, за да се определи дали по нея са се появили или са били представени от кандидата нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали този кандидат отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по Директива 2011/95/ЕС. Ако от предварителното разглеждане по чл.40, ал.2 от Директива 2013/32/ЕС бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи

или факти или те увеличават в значителна степен вероятността този кандидат да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по Директива 2011/95/ЕС, разглеждането ѝ продължава по общия ред съгласно чл.40, ал.3, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС. Държавите-членки са овластени с чл.40, ал.3, изр.2 от Директива 2013/32/ЕС да предвидят и други причини за това последваща молба да бъде допълнително разгледана.

С чл.42, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са задължени да гарантират, че кандидатите с молба - обект на предварително разглеждане съгласно чл.40 от Директива 2013/32/ЕС се ползват от гаранциите по чл.12, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС. С чл.42, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС на държавите – членки е предоставена възможност да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане. С чл.42, ал.2, изр.1 *in fine* от Директива 2013/32/ЕС илюстративно е допуснато тези правила, *inter alia*: а) да задължат съответния кандидат да посочи фактите и доказателствата, които оправдават процедурата; б) да позволят предварително разглеждане единствено въз основа на писмените сведения без лично интервю изключая случаите по чл.40, ал.6 от Директива 2013/32/ЕС. Разпоредбата на чл.42, ал.2, изр.3 от Директива 2013/32/ЕС забранява тези правила да правят невъзможен достъпа на кандидата до нова процедура или да водят до ефективна отмяна или сериозни пречки за достъп. Накрая, чл.42, ал.3 от Директива 2013/32/ЕС изисква от държавите-членки кандидатът да бъде информиран за изхода на предварителното разглеждане и ако разглеждането на молбата му няма да продължи да бъде запознат с мотивите за това, както и за възможностите му да подаде жалба или да поиска преразглеждане на това решение.

Безспорно е, че подадената от Х. Х. А. молба рег. № 1842/29.12.2020г. по описа на ДАБ-МС при МС – РПЦ Х. до председателя на ДАБ-МС да се предостави лично и на петте ѝ малолетни деца, международна закрила в Република България е *последваща молба* по § 1, т.6 от ДР на ЗУБ вр. чл.2, б. "р" от Директива 2013/32/ЕС. Това е така, тъй като е депозирана след като производството по ЗУБ по първата по ред тяхна молба вх. № 892/20.04.2016 г. по описа на ДАБ-МС е приключило с постановяване на решение на председателя на ДАБ-МС за отказ за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], действаща лично и като майка и законен представител на малолетните си деца А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], ДЖИХАД Х. А., ЛНЧ [ЕГН], А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], М. Х. А., ЛНЧ [ЕГН] и А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], оспорването срещу което е отхвърлено с влязло в сила на 14.02.2019 г. съдебно решение.

С чл.76б, ал.1 ЗУБ на всеки отделен интервюиращ орган на ДАБ-МС по чл.48, т.10 ЗУБ е възложена компетентността на решаващ орган по чл.2, б."б" от Директива 2013/32/ЕС да извърши по чл.76а ЗУБ и чл.33, ал.2 от Директива 2013/32/ЕС предварителното разглеждане на допустимостта на подадените до властите на Република България последващи молби по § 1, т.6 от ДР на ЗУБ вр. чл.2, б. "р" от Директива 2013/32/ЕС, след което да реши дали да се допуснат или не до производството за предоставяне на международна закрила за разглеждане по същество.

В съответствие с това оспореното решение, което обективира извършената

при предварителното разглеждане на подадената от Х. Х. А. последваща молба рег.№ 1842/29.12.2020г. преценка относно (не)допустимостта ѝ, е издадено от П. Р. - младши експерт в РПЦ – [населено място]-ДАБ-МС, който е определен на основание чл.48, ал.1, т.10 ЗУБ със Заповед № РД-05-762/09.12.2020г. /л.28/ на председателя на ДАБ-МС за *интервюиращ орган*. В това качество е разполагал с правомощието по чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ да издаде Решение № 1-Х/14.01.2021г. за недопускане на процесната последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Това негово произнасяне като интервюиращ орган е в териториалния обхват на дейност на РПЦ – [населено място] по чл.23, ал.1 вр. ал.2, т.4 от Устройствения правилник на ДАБ-МС, приет с ПМС № 59/2008г., тъй като се отнася до последваща молба, подадена в този регистрационно-приемателен център на агенцията. Спазени са и времевите ограничения на тази компетентност – Решение № 1-Х/14.01.2021г. е взето в 14-дневния законов срок по чл.76б, ал.1 ЗУБ след подаване на последваща молба от 29.12.2020г. преди преклудирано ѝ от презумпцията по чл.76б, ал.3 ЗУБ за допускане до производството за предоставяне на международна закрила, приложима при непроизнасяне в този срок. Следователно оспореното решение е издадено от надлежно определен по реда на чл.48, ал.1, т.10 ЗУБ интервюиращ орган на ДАБ-МС, явяващ се национален решаващ орган по чл.2, б."б" от Директива 2013/32/ЕС, надлежно овластен с правомощието по чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ след предварително разглеждане на последващата молба рег. № 1842/29.12.2020г. на Х. Х. А. и петте ѝ малолетни деца да не я допусне до производство за предоставяне на международна закрила.

С оспореното решение е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателката както в лично качество, така и на петте ѝ малолетни деца- А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], ДЖИХАД Х. А., ЛНЧ [ЕГН], А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], М. Х. А., ЛНЧ [ЕГН] и А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН]. По същество, обаче в оспореното решение липсват мотиви и разглеждане на бежанската история на малолетните деца, като административният орган не е изследвал същата и не е разгледал и подадената молба от страна на децата чрез майка им. Напълно липсват мотиви защо се отказва предоставяне на бежански и хуманитарен статут на децата, как е преценен техният интерес и рисковете по отношение на децата при евентуалното им завръщане в страната по произход. По отношение на молбите за международна закрила на петте малолетни деца няма изложени мотиви за отказ в оспореното решение.

Понятието "Най-добрият интерес на детето" е дефинирано в § 1, т 5 от ДР на ЗЗД и включва- преценка на желанията и чувствата на детето, физическите, психическите и емоционалните потребности на детето, възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето, опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена, способността на родителите да се грижат за детето, последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата, други обстоятелства, имащи отношение към детето. Разпоредбата следва да се тълкува и във връзка с прилагане принципа за "висшия интерес на детето", установен в Конвенцията на О. за правата на детето. Този принцип е от основополагащо значение и именно поради тази причина малолетните деца са уязвима група лица по

смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 6а ЗУБ, съгласно която при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, като преценката за най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗДт. В административния акт липсват мотиви и обсъждане за всяко от децата на отделните характеристики включени в съдържанието на понятието „най-добър интерес“.

В хода на разглеждане на последващата молба за получаване на закрила, се установява, че на основание чл. 15, ал. 5 от ЗЗДт, до Дирекция „Социално подпомагане“ е изпратено искане за представяне на социален доклад за всяко едно от малолетните деца. Становище е постъпило, но в същото е направена единствено констатация, че децата получават адекватно обгрижване и и се задоволяват жизнените им потребности. Липсва каквато и да е конкретика и преценка във връзка с изложеното в молбата за закрила, с нуждите на децата и наличието /или отсъствието на такъв/ на риск за техните живот и здраве при завръщане в страната по произход. Горното обуславя извод за проявен формализъм при изпълнение задълженията на социалните работници и за неразбиране същността на провежданото производство и целта на предоставяния социалния доклад. По данните от делото се установява, че децата разбират български, четири от тях посещават българско училище, три от децата – А., М. и Джихад, редовно тренират футбол и посещават спортни турнири, имат изграден приятелски кръг, което води до извода, че децата са социализирани и се чувстват много добре на територията на Република България.

Систематичното място на разпоредбата на чл.6а от ЗУБ в „Общите положения“ на закона е указание за приложението ѝ към всички уредени в него производства. Според нея при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, а тази преценка се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето. Според съображения 33 от Преамбюла на Директива 2013/32/ЕС висшите интереси на детето следва да имат първостепенно значение за държавите-членки при прилагането ѝ, в съответствие с Х. на основните права на Европейския съюз („Х.“) и Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. При оценка на най-висшия интерес на детето държавите-членки следва по-специално да вземат надлежно под внимание благополучието и социалното развитие на непълнолетното лице, в т.ч. неговия произход. Съгласно чл.25, параграф 6 от Директива 2013/32/ЕС висшите интереси на детето следва да имат първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението ѝ.

Предвид всичко горе изложено и с оглед необходимостта да бъде извършено цялостно, всестранно и пълно изследване на бежанската история на жалбоподателката Х. Х. А., ЛНЧ [ЕГН] и малолетните ѝ деца А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], ДЖИХАД Х. А., ЛНЧ [ЕГН], А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], М. Х. А., ЛНЧ [ЕГН] и А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], съдът намира, че следва да отмени Решение № 1-Х/14.01.2021 г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС като неправилно и незаконосъобразно. С оглед на това, че не е овластен да реши въпроса по същество, съгласно чл. 173, ал. 2 от АПК вр. чл. 91 от ЗУБ, делото като

преписка следва се изпрати на ответника за ново разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила и произнасяне по всички основания на търсената международна закрила, след актуализирана оценка на общата ситуация в държавата на произхода им, при отдаването на първостепенно значение на висшите интереси на децата, съгласно чл. 6а от ЗУБ вр. §1, т. 5 от ДР на ЗЗДт.

Мотивиран от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 4 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], действаща лично и като майка и законен представител на малолетните си деца А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], ДЖИХАД Х. А., ЛНЧ [ЕГН], А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], М. Х. А., ЛНЧ [ЕГН] и А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], всички граждани на И., Решение № 1-Х/14.01.2021г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС.

ВРЪЩА делото като преписка на компетентния орган на ДАБ – МС за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба рег. № 1842/29.12.2020 г. по описа на ДАБ - МС при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на това решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.85, ал.4 ЗУБ.

СЪДИЯ: